

Sygn. akt IX Ka 955/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Sajtyna

Protokolant: st.sekr.sądowy Dorota Ziółkowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Andrzeja Hojnowskiego

po rozpoznaniu w dniach 3 września 2013 roku i 10 października 2013 roku

sprawy Ł. B.

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a § 4 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 27 marca 2013 roku sygn. akt II K 116/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. eliminuje z opisu czynu przypisanego oskarżonemu sformułowanie „będąc wcześniej prawomocnie skazany przez Sąd Rejonowy w Zabrzu za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości w sprawie sygn. akt VII K 1609/07”, czyn oskarżonego kwalifikuje jako przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;
3. na podstawie art. 71 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. orzeka od oskarżonego grzywnę w ilości 30 (trzydziestu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa opłaty za obie instancje i wydatków postępowania odwoławczego.

IX Ka 955/13

UZASADNIENIE

Ł. B. został oskarżony o to, że:

w dniu 8 stycznia 2013 roku w K. znajdując się w stanie nietrzeźwości (wynik I badania 0,53 mg/dm³ wynik II badania 0,52 mg/dm³ alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu) prowadził pojazd marki C. o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc wcześniej prawomocnie skazany przez Sąd Rejonowy w Zabrzu za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości wyrokiem w sprawie sygn. akt VII K 1609/07

tj. o przestępstwo z art. 178a § 4 k.k.

Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem z dnia 27 marca 2013r. w sprawie sygn. akt II K 116/13 orzekł, co następuje:

I. uznał oskarżonego Ł. B. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, stanowiącego przestępstwo z art. 178a § 4 k.k. i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. i art. 43 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego Ł. B. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat;

III. na podstawie art. 49 § 2 k.k. zasądził od oskarżonego Ł. B. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 50 złotych tytułem świadczenia pieniężnego;

IV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego Ł. B. od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

Powyższy wyrok zaskarżył w całości na korzyść oskarżonego jego obrońca zarzucając:

- rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa procesowego, to jest art. 366 § 1 k.p.k. poprzez zaniechanie przez Sąd

I instancji wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy, związanych z wcześniejszą karalnością oskarżonego, co doprowadziło do wadliwej kwalifikacji prawnej czynu;

- rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 178a § 4 poprzez błędne jego zastosowanie, wynikające z przyjęcia, iż oskarżony czynu tego dopuścił się będąc uprzednio karany za czyn podobny wyrokiem Sądu Rejonowego w Zabrze, podczas, gdy nastąpiło zatarcie skazania co do tego czynu;

- rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. 53 § 2 k.k. poprzez uwzględnienie jako okoliczność obciążającą uprzednią karalność oskarżonego, podczas, gdy nastąpiło zatarcie skazania co do tego czynu.

Z ostrożności procesowej na podstawie art. 438 § 4 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił:

- rażącą surowość orzeczonej wobec oskarżonego kary, a to 3 miesięcy pozbawienia wolności – bez warunkowego zawieszenia jej wykonania

i wnosił o :

- zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wyeliminowanie z opisu czynu sformułowania „będąc wcześniej prawomocnie skazany przez Sąd Rejonowy

w Zabrze za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości w sprawie sygn. akt VII K 1609/07”, wyeliminowanie z podstawy skazania art. 178a § 4 k.k.

i wskazanie jako podstawy wymiaru kary art. 178a § 1 k.k. i na podstawie tego przepisu wymierzenie oskarżonemu kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania

ewentualnie o :

- uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji

ewentualnie o:

- zmianę zaskarżonego wyroku poprzez złagodzenie kary i wymierzenie jej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie, a podniesiony w niej zarzut obrazu art. 366 § 1 k.p.k. okazał się zasadny, co w konsekwencji doprowadziło do stwierdzenia błędu w ustaleniach faktycznych, mającego istotny wpływ na treść wyroku.

Słusznie podnosi apelujący, iż materiał dowodowy zebrany w niniejszej sprawie, a dotyczący kwestii ewentualnego zatarcia skazania przed Sądem Rejonowym w Zabrzu, budził wątpliwości i był niewystarczający do poczynienia kategoriycznych ustaleń. Trafnie obrońca oskarżonego podnosił, iż koniecznym było przeprowadzenie dowodu z akt głównych i wykonawczych Sądu Rejonowego w Zabrzu sygn. VII K 1609/07, co winno nastąpić z urzędu w trybie art. 366 § 1 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k.

Stwierdzenie powyższego uchybienia, co do zasady winno skutkować uchyleniem wyroku do ponownego rozpoznania, albowiem Sąd Odwoławczy nie prowadzi postępowania, co do istoty sprawy (art. 452 § 1 k.p.k.), niemniej jednak dla przyśpieszenia postępowania w celu naprawienia powyższego błędu Sąd Okręgowy w trybie art. 452 § 2 k.p.k. uznał za dopuszczalne uzupełnienie postępowania dowodowego w niezbędnym zakresie.

W oparciu o akta sprawy sygn. VII K 1609/07 Sądu Rejonowego w Zabrzu i dołączone do nich akta dozoru D 775/08 Sąd Okręgowy ustalił, iż Ł. B. skazany tamtym wyrokiem wykonał wszystkie nałożone na niego obowiązki, a mianowicie w dniu 13.07.2012 r. zapłacił grzywnę (k. 71 i k. 79v akt VII K 1609/07 SR w Zabrzu) oraz w dniu 12.03.2009 r. zapłacił świadczenie pieniężne w kwocie 300 złotych (k. 12 akt D 775/08). Upłynął okres orzeczonego środka karnego w dniu 24 listopada 2011 r. Jednocześnie wobec upływu okresu próby i 6 miesięcznego okresu po jego zakończeniu, który nastąpił w dniu 28 września 2011 r. skazanie przedmiotowym wyrokiem uległo zatarciu z mocy prawa (art. 76 § 1 i 2 k.k.). Tak, więc zarówno w dacie czynu, jak i co istotniejsze w dacie wyrokowania oskarżony nie był uprzednio karany za przestępstwo wymienione w art. 178a § 4 k.k., a ustalenia poczynione w tym przedmiocie przez sąd meriti były błędne. Koniecznym, więc stało się wyeliminowanie z opisu czynu sformułowania dotyczącego uprzedniej karalności oskarżonego i zakwalifikowanie czynu z art. 178a § 1 k.k.

Konsekwencją było orzeczenie nowej, łagodniejszej kary pozbawienia wolności i jej warunkowe zawieszenie wykonania na okres próby 3 lat. Oczywiście, bowiem jest, że w sytuacji odmiennej kwalifikacji prawnej czynu oskarżonego istnieją pełne podstawy do uznania wystąpienia przesłanek z art. 69 § 1 i 2 k.k. Dla wzmocnienia faktycznej dolegliwości represji zasadne było orzeczenie grzywny w oparciu o art. 71 § 1 k.k. w ilości 30 stawek dziennych przy ustaleniu jednej stawki w minimalnej kwocie 10 złotych.

W pozostałym zakresie brak było podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 456 k.p.k. w zw. z art. 437 § 1 i 2 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. orzekł jak w dyspozytywnej części wyroku.

/SSO Krzysztof Sajtyna/